Dosarul nr. 4-77/2026
4-26062003-48-4-18052026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

20 august 2026 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, sediul central
În componența:
Președintelui de ședință, judecător Iana Talmaci
Grefier Elena Șchiopu

examinând, în ședință publică, cauza contravențională pornită în privința lui **Ursu** *****a. n. *****, IDNP ***** născută și domiciliată în *****, de comiterea contravenției prevăzute la art. 63 alin. (1) Cod contravențional,-

a constatat :

La 15 mai 2026 în adresa Judecătoriei Strășeni, sediul central a parvenit conform prevederilor art.395 Cod contravențional, pentru examinare conform competenței, cauza contravențională pornită de Inspectoratul de Poliție Strășeni, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința cet. Ursu *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 479572 din 12 mai 2026 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, Golovatîi Daniel, i-a fost incriminată cet. Ursu *****săvârșirea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că la 11.05.2026, cet. Ursu *****, fiind mama minorului *****, nu a întreprins nici o acțiune pentru a identifica locul aflării copilului minor care nu s-a întors de la școală la domiciliu.

În ședința de judecată, agentul constatator Malai Ion, nu s-au prezentat, ținând cont de faptul că procedura citării legale a fost respectată, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Persoana în privința căreia a fost pornită procedura contravențională, Ursu *****, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, a comunicat că la 11 mai 2026, se afla la domiciliul împreună cu alți 2 copii minori. Copilul de 7 ani pe nume *****, a plecat la școală. El de obicei termină lecțiile după ora 11:30,dar se mai ia cu alți copii care sunt mai mari și se duce cu ei. Pe la orele 17:00 a venit poliția. Ea nu cunoștea locul aflării copilului, deoarece îl i-a alt băiat mai mare și el se duce cu el. Mai adaugă că își făcea griji și mereu îi spune să vină acasă după școală, a vorbit cu mama acelui copil, dar nu a întreprins alte măsuri.

Examinând materialele cauzei contravenționale, instanţa de judecată, în temeiul probelor administrate și al dispozițiilor legale incidente, reține că se impune recunoașterea vinovăției lui Ursu *****în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, pentru neîndeplinirea obligațiilor de educare și instruire a copilului, și aplicarea în privința acesteia a unei sancțiuni contravenționale corespunzătoare gravității faptei, din considerentele ce se vor expune în continuare.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa

circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) din Codul contravențional, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Conform prevederilor art. 440 alin. (2) din Codul contravenţional, agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunţ ori sesizat din oficiu când se află că a fost săvârşită o faptă ilicită sau când o astfel de faptă a fost depistată în urma controlului conform atribuţiilor de serviciu şi în cazurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 425 alin. (1), (2) şi (5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico legale, raportul de expertiză. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu Codul contravenţional.

Din analiza actelor dosarului contravențional și a procesului-verbal seria nr. MAI 07 479572 din 12 mai 2026, instanța constată că vinovăția cet. Ursu *****rezultă în mod cert din materialele probatorii administrate în cauză.

Din conținutul procesului-verbal și din constatările agentului constatator Golovatîi Daniel, se desprinde că Ursu *****, în calitate de părinte, nu și-a exercitat obligațiile legale de supraveghere, educare și instruire a copilului minor, obligații instituite de legislația națională și consacrate ca îndatoriri fundamentale ale părinților.

Potrivit prevederilor art. 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și art. 60 alin. (1)-(2) Codul familiei, părinții au obligația de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor săi.

Conform art. 14 din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, copilul este obligat să conștientizeze și să respecte ordinea publică și normele de conviețuire, să prețuiască atât tradițiile și valorile culturale naționale, cât și cele general-umane, să acumuleze cunoștințe și să se pregătească pentru o activitate utilă, să manifeste o atitudine grijulie față de părinți, mediul ambiant, proprietatea publică și privată.

Articolul 18 din aceeași Lege („Răspunderea familiei pentru copil”) prevede la alin. (1) că: părinții poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia, iar articolul 32 prevede că, persoanele fizice şi juridice care s-au făcut vinovate de încălcarea prezentei legi sunt trase la răspundere în modul stabilit de legislație.

În conformitate cu art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21februarie 1994).

Instanța constată că vinovăția contravenientei Ursu *****se confirmă prin probele prezentate şi cercetate în şedinţa de judecată şi anume:

- procesul-verbal cu privire la contravenție din 12.05.2026 f. d. 3
- încheiere f. d. 4
- informație de la*****, care a comunicat informația despre copilul rătăcit f. d. 5
- proces-verbal de audiere a persoanei***** f. d. 6
- recipisa de predare-primire a copilului minor f. d. 7
- fișa de sesizare f. d. 8
- proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornită procedura contravențională f. d. 9

Analizând probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată a constatat că în acțiunile lui Ursu *****sunt prezente semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional – neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului.

Prin urmare, acțiunile ultimei au fost corect încadrate în baza art. 63 alin.(1) Cod contravențional – *Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului, care se sancționează cu amendă de la 6 la 15 unităţi convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 15 la 25 de ore.*

Analizând fapta reținută în sarcina contravenientei Ursu *****prin prisma elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, instanța constată că aceasta întrunește în întregime trăsăturile esențiale ale neîndeplinirii corespunzătoare a obligațiilor părintești de educare și instruire a copilului.

Sub aspectul *obiectului juridic*, fapta comisă aduce atingere relațiilor sociale care asigură exercitarea de către părinți a rolului lor esențial în formarea morală, intelectuală și civică a minorilor, relații care constituie fundamentul disciplinei familiale și al dezvoltării armonioase a copilului.

Obligațiile de întreținere, educare și instruire impuse de lege reprezintă nu doar îndatoriri morale, ci și responsabilități juridice concrete ale părinților, derivând din principiul protecției speciale a copilului consacrat de legislația națională și internațională.

Prin omisiunea de a exercita o supraveghere adecvată asupra propriului copil, contravenienta a afectat aceste valori sociale protejate, periclitând procesul de formare a conduitei minorului și ordinea morală a comunității.

Sub aspectul *obiectului material*, acesta este reprezentat de relațiile sociale privind educarea și instruirea copilului, concretizate prin obligațiile legale ale părintelui.

Prin fapta cet. Ursu *****de a lăsa copilul minor nesupravegheat, fapt ce a determinat rătăcirea ultimului pe teritoriului localității, contravenienta a dat dovadă de neglijență și dezinteres față de rolul educativ și formativ ce îi revine potrivit normelor morale și legale.

Sub aspectul *laturii obiective*, contravenția prevăzută de art. 63 alin. (1) Cod contravențional se caracterizează prin inacțiunea părinților sau a persoanelor care îi înlocuiesc, exprimată prin neîndeplinirea ori îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de întreținere, educare și instruire a copilului.

În cauza de față, fapta cet. Ursu *****s-a concretizat prin lipsa unei supravegheri adecvate asupra copilului minor și prin neîntreprinderea unor măsuri suficiente pentru identificarea locului aflării acestuia după ce nu s-a întors de la școală la domiciliu la ora obișnuită. Din probele administrate rezultă că, deși contravenienta cunoștea că minorul obișnuia să plece împreună cu un alt copil mai mare, aceasta nu a verificat în mod efectiv locul aflării copilului și nu a sesizat autoritățile competente, fiind identificat ulterior de către organele de poliție. Prin urmare, inacțiunea acesteia a creat o stare de pericol pentru siguranța și integritatea minorului, fiind întrunite elementele materiale ale contravenției.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că fapta a fost săvârșită din imprudență, în sensul art. 14 alin. (3) Cod contravențional. Contravenienta nu a urmărit producerea unei consecințe prejudiciabile, însă nu a manifestat diligența și grija pe care orice părinte era obligat să le manifeste în împrejurările date. Aceasta trebuia și putea să prevadă că lipsa verificării locului aflării copilului și neîntreprinderea măsurilor necesare pentru identificarea lui puteau pune în pericol siguranța acestuia.

Subiectul contravenției este unul special, fiind reprezentat de părintele sau persoana care înlocuiește părintele și căreia îi incumbă obligațiile legale de întreținere, educare și instruire a copilului. În speță, Ursu *****are calitatea de mamă a minorului ***** și, în această calitate, este titularul obligațiilor prevăzute de lege, având capacitatea de a răspunde contravențional pentru neîndeplinirea acestora.

În consecință, instanța constată că în acțiunile (inacțiunea) cet. Ursu *****sunt întrunite toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional: obiectul juridic, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă, ceea ce justifică tragerea acesteia la răspundere contravențională.

Totodată, la calificarea acțiunilor contravenientei Ursu *****, instanța i-a în considerație prevederile art. 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și art. 60 alin. (1)-(2) Codul familiei, *părinții au obligația de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor săi*.

Potrivit art.58 Codul familiei, *drepturile şi obligaţiile părinţilor: Părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.*

Art. 62 din Codul familiei prevede că: *Drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. Metodele de educaţie a copilului, alese de părinţi, vor exclude comportamentul abuziv, insultele şi maltratările de orice fel, discriminarea, violenţa psihică şi fizică, aplicarea pedepselor corporale, antrenarea în acţiuni criminale, iniţierea în consumul de băuturi alcoolice, folosirea substanţelor stupefiante şi psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerşitul şi alte acte ilicite. Toate problemele privind educaţia şi instruirea copilului se soluţionează de către părinţi de comun acord, ţinîndu-se cont de interesele şi de părerea copilului. Părinţii poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului. Iar, eschivarea de la exercitarea obligațiilor părinteşti include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai material, primejduiesc învățătura și instruirea copilului*.

Prin urmare toate faptele expuse mai sus în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate contravenientei Ursu *****.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului - verbal este temeinică.

Astfel, instanța reține că fapta comisă de Ursu *****întrunește cumulativ elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional, fiind o manifestare de omisiune culpabilă care contravine principiului responsabilității parentale și disciplinei familiale. Gravitatea concretă a faptei se reflectă în consecințele educaționale și morale asupra minorului, motiv pentru care aplicarea unei sancțiuni contravenționale proporționale este pe deplin justificată, având rolul de a restabili ordinea juridică încălcată și de a asigura prevenirea repetării unor asemenea conduite în viitor.

Instanța consideră relevant a sublinia că, în materia răspunderii contravenționale pentru neîndeplinirea obligațiilor părintești, un rol determinant îl are conduita educativă a părintelui sau reprezentantului legal.

Acțiunile copiilor minori sunt, în mod inevitabil, influențate de modelul de conduită, valorile morale, grija și supravegherea oferite de părinți sau custode, aceștia având o obligație legală și morală de a contribui la formarea personalității, a comportamentului și a capacității copilului de a se integra în mod adecvat în societate.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată în privința lui Ursu *****pentru contravenţia incriminată, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârşită.

Reieşind din circumstanţele cauzei în cumulul lor, instanța consideră necesar stabilirea contravenientei Ursu *****a unei sancțiuni sub formă de amendă în mărime de 6 (șase) unități convenționale, or, în speță sunt vizate drepturile și interesul suprem al copilului minor.

Sancţiunea contravenţională este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârşit o contravenție, reținând astfel că, orice sancțiune juridica, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, sancțiunile juridice constituind nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite si de educare a persoanelor vinovate.

Instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 34 alin.(3) Cod contravenţional, ,,Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească."

Călăuzindu-se de prevederile art. 34, 63 alin.(1), 460-462 Cod contravențional al R. Moldova, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Ursu *****a. n. *****, IDNP *****, se recunoaște vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional stabilindu-i sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 6 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 300 lei (trei sute lei).

Se explică contravenientei Ursu *****că potrivit art. 34 alin. (3) Cod Contravențional este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Președinte de ședință
Judecătorul **Iana Talmaci**